

BORSSZEM JANKÓ

A HELYZET.

Előfizethetni a kiadó-hivatalban : Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj : Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 16 kr.

HUSVET.

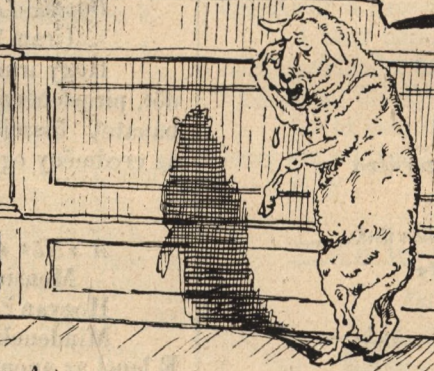
Temzet Pali a tojásán ül már,
 Jó Estvőnek kerülzet kerül már.

"Husvéti Tojásul magam prezentálom
 A laskához meg e szűzöt commendálom!"

Szornyi merény! Policaáj, ide fuss!
 Ottora tör a kis szobacsucrus.

A husvéti bárány sirdogál is, bég is,
 Az ökör van en vogue, - jogtalanság mégis!

Kocczintósat Taaffe, Tisza játszik;
 Taaffe usam bánja meg, ugy látszik.

"E tojást tessék megömnyni,
 Mír-mér. rőndnek muszáj lömyni."

Ökör-világ.

FURCSA egy világot értünk
E szép ápriliske mi,
Jó Tinódy volna méltó
Erről épost zengeni.

Két nagy országot manapság
Csak egy izgalom gyötör,
Az hogy Bécsbe nem mehet már
A derék magyar ökör.

Lajtán innen s túl epét ez
Tengerárnyit fölkarar,
Hogyne, hisz személyi sértést
Lát benn sok dühös magyar.

Mig az osztrák látja: veszve
Ezzel sok izes falat,
Mert az ökör Bécsbe vive
Nem ökör, — beefsteak marad.

Possinger stadthalter urnak
Rendeletje így tehát
Forradalmi lángra gyújtja
Trans- és Cislajtániát.

A magyar szól: »honn szorúlva
Ökreinkkel mit tegyünk?«
És az osztrák: »nincsen ökrünk,
Uramisten! mit együnk?«

Hogy mi végül, mit cselekszünk —
Tisza Kálmán gondja az,
Gondol egyet, mit a pártja
Békességgel megszavaz.

Ámde Bécs, az éhes; ottan
A dolog hová lyukad? . . .
Még ökör hián levágyják
Saját helytartójukat.

A „Borsszem Jankó“ tárczája.

Hogyan készül a szindarab?

A »Revue Politique et Littéraire« közli Dreyfusnek Brüsszelben tartott igen érdekes causerieját e témáról. A legjellegesebb francia írók feleleteit, melyeket e kérdésre adtak, felolvasta Dreyfus, minékünk nem marad más hátra, mint adni ama feleleteket, melyeket a leghírhedtebb magyar drámairók adtak e kérdésre.

Csiky Gergely így ír:

»Kedves ur!

Ön azt kérde, hogy készül a szindarab? Nálam így: Először is elmegyek egy antiquariushoz s előkérem legporosabb polczáról a legelfeledettebb angol színmű-írók kötetét. Megveszek egy csomót — s távozom.

Otthon neki ülök s végigböngészem vásárlott könyveim. Most már van eszmém, mesém. Aztán a nemzeti színház karzati közönségére majd meg művészeire gondolok. Mi is tetszenék annak, mi is illenek emezeknek? Megfontolom — s írni kezdek. Darabom elkészül, előadatik, hatást tesz, tantième quantum satis.

Mein liebchen was willst du noch mehr?

CSIKY. «

Ábrányi Cornél:

»Kedves Dreyfus!

Gondolatom nincs, mesém nincs, alakom nincs, — de van tintám, tollam, papirom. Teülök, elkezdek írni. S ha már elkezdtem, mért ne folytassam s mért ne végezzem be?

Azon veszem észre magam, egyszerre, hogy kész egy drámám, pedig gondolatom, mesém, alakom még-ekkor sincs.

Voilà tout!

ÁBRÁNYI CORNÉL.

Bartók Lajos:

Uram!

Hogy írunk drámát? — Nyögünk. Violaszinü ködöt, pirosfészöld hazafiságot, kékzománczu eget, fekete bánatot összejámbusolunk. Mindez keserves munka, de az eredmény egy dráma.

BARTÓK LAJOS.

A »Nő« szerzője:

Monsieur!

Hogyan? Kérde ön. Felelek.

Mindenekelőtt egy leplet szerez magának az író. E lepel az anonimítás. Ebbe azután beleburkolózik úgy, hogy a füle se látszik ki belőle. Azután ír, mi neki tetszik, mert már érdekessé tette magát.

Én így teszek.

ANONYMUS.

Almásy:

»Kedves barátom!«

Fő a nemzetiségi kérdés. Egy nemzetiséget köll keresni mindenekelőtt, mely rosszul beszél magyarul. Második Blaháné. Harmadik egy ügyes, érdekes mese és kész — a dráma.

ALMÁSY.

Berczik:

»Kedves Dreyfus ur!

Szerénységem tiltja, teljes feleletet adni. Annyit bevallok, hogy a darabíráshoz némi tehetségen kívül egy kis műveltség, lelkiismeretesség és munka is kell. Reklámról és claqueról is előre kell gondoskodni, de ehhez már nem ért hive:

BERCZIK ÁRPÁD.

Sanyi ébredése.

A nyílisty! Bögyömet honfömbánat fekszi,
Könyvetendő rajta, ime resurrexi!
Piros egri borom tulipiros álma
Mely ringata eddig — ime széjjel válna.

Mióta árvává, páratlanná lettem,
Egri pinczém mélyén alvék elfeledten;
Fölszinre nem jöttem se nyáron, se télen,
Még öcsikém Borsszem se törődött vélem.

De im egy jelenést láték: — fehér vászon
Kísérteti szürben megjelent a nászom,
Orra átvilágla pinczémnek homályán
S illetén szónoklat búga ki a száján:

„Sanyullius Csiky! szittyá magyar, alszol?
A még az hon testén pecsoviesség majszol;
Ugye föl a földre, hallassad a hangod,
Vészben a hon, kongasd meg a nagy harangot!”

Igyen szóla s eltűnt, — s én szívemre revén
Nászomnak intelmét, magam összeszedém,
Egyet ittam még, mert svungot csakis az ád
S följövék a földre megmentni a hazát.

S egy élkes iratban kifejtém az elvem
„Szószegő, áruló képviselők ellen”
S hogy világgá jusson keblem dörgő szója,
Ecsém Borsszem Jankó gondoskodik róla.

Habareképarti proklamáció.

— Duettben szavalja Apponyi Albert és Szilágyi Dezső. —

Mindketten: Polgártársak! Választók! Tíz éve
zsarnokoskodik fölöttünk Tisza Kálmán, tíz év óta hasz-
talan int felénk a bársonyszékek piros délibábja. E fonák
állapot végromlásba sodorja szerencsétlen hazánkat. Csak
egy eszköz segíthet! Tisza bukása és a kormány átvétele
más — hazafiasabb és ügyesebb férfiak által. E férfiakat
megjelölnünk tiltja a szerénység, csak annyit mondunk,
hogy köszönjük a bennünk központosuló bizalmat, és
ezennel kifejtjük programmunkat:

Apponyi: Politikánk konzervatív lesz, tekintettel
az ősi jogokra, —

Szilágyi: folytatása az 1848 óta inaugurált szabad-
elvű és nemzeti irányynak.

Apponyi: Allami közigazgatást akarunk, kineve-
zett tisztviselőkkel,

Szilágyi: fejlesztve az önkormányzatot és a megyei
rendszert.

Apponyi: Az egyházzal békét akarunk. A katho-
likus egyház jogait tiszteletben tartjuk;

Szilágyi: fel nem áldozva az állam jogait és a
szabadelvű haladást.

Apponyi: Haladást conservatív —

Szilágyi: liberális irányban.

Apponyi: Agrarismust —

Szilágyi: Szabad forgalmat.

Apponyi: Feudálizmust —

Szilágyi: Teljes jogegyenlőséget

Apponyi: Allami egyházat —

Szilágyi: Vallásszabadságot.

Mindketten: Polgártársak! Pártunk egy szívet,
egy lélekkel indul a harcra; azzal a bizalommal, azzal
az erővel, melyet az *egyetértés* kölcsönöz. Kérjük támo-
gatásukat, kérjük szavazatukat.

Azok a classicus idézetek,

melyeket az ökör-affaire alkalmával a tárgyaló felek hasz-
nálni alkalmoszerűnek találtak:

Bos locutus est.

Possinger.

A bove majore discit arare minor.

Liphay,

min. tanácsos, a ki Matlekovics
kíséretében Bécsbe utazott.

Falkenhayn, a ki rossz néven vette, hogy nem gr.
Széchenyi Pál ment hozzá értekezni, csak ennyit vála-
szolt a Matlekovics kívánalmaira:

Quod licet Jovi, non licet bovi.

Falkenhayn.

S mit szól mindehhez Tisza?

Beatus ille, qui procul negotiis

.....
Paterna rura bobus exercet suis.

Tisza.

KÉPVISELŐK HUSVÉTJA.

A magyar nemzet akademikus története.

I.

Fraknoi Vilmos szerint.

Midőn a magyarok a Kárpátok felé közeledtek, bizonyos égi jelek tüntek föl, melyek őket utjokban vezették. Kétségtelenül bizonyos, hogy Almos apánk lábaihoz egy meteorok hullott, egy a köre kötött levélke kíséretében, melyre hun betűkkel ez volt írva: »Kedves utódom! A pogány mennyországban vagyok, de nem jól érzem magamat, sokkal szebb a keresztény mennyország, mely telidesteli van válogatott angyalokkal, azért ajánlom neked, mihelyt fiad meghódítja Magyarországot, térjen át a róm. kath. hitre és dotálja dúsan az egyházakat. Kivált ajánlom figyelmébe a kaonoki stallumokat. Attila.« Ez adat egészen új, de hiteles, a vatikáni könyvtárból való. Azonban Árpád nem hallgatott e jó tanácsra és pogány maradt, amiért büntetésből most még a sirját sem találják meg. Azért a vezérek alatt semmire se ment Magyarországon és a németek megverték hadait Németországban isteni rendelés következtében. Végre földértült a dicső nap! feltűnt sz. István! keresztények lettünk! Eljen Róma, a pápa és Nagyvárad!

II.

Thaly Kálmán nyomán.

A kurucz szellem nemcsak Rákóczy idejéből datálódik. Meg volt ez a szellem már a pogány időkben is — abban a szép korban, midőn nem lungenbrátlit evett a magyar, hanem nyerge alatt puhította meg a hust! És a lótej — ó a dicső lótej! A két kor szelleme ugyanaz, kurucz vagy pogány, egyre megy. A kuruczok elkésett pogányok — a pogányok korai kuruczok.

Jó, igaz, tiszta magyar szellem volt az! De jött a kereszténység! Ha még kálvinista alakban jött volna, hagyjáu! mert az még egy kicsit conserválja a jó magyar kurucz szellemet, de ránk köszöntött mindjárt pópista alakjában! Inkább pogányok maradtunk volna!

Mikor Almos fellépett Kárpát szent bérczére s az összegyűlt hadsereg a Rákóczy-induló hangjai mellett ő magyar nyelven elénekelték az »Isten áldd meg a magyart.« Almos így szólt: »Hadúr! verd meg azokat, akik nemzetem tagjai közül labanczok, svarczgelbek vagy pecsovicsok lesznek, mind örökkön örökké ámen!«

Aztán lefeküdt és meghalt.

Követte Árpád és a magyar hadakozott, míg szent Istvánnal az u. n. európai művelődés, a kikeresztelkedés gyászos korszaka meg nem kezdődött. Hová lettél szép pogánykor?

III.

Salamon Ferencz után.

Meggyújtva a tudomány fákluját — kezdek kutatni és kutatásaim eredménye, hogy semmitem igaz, semmitem hiteles, semmitem bizonyítható be. Kezdjük mindjárt a legelején. Azon, hogy őseink Almos vezérlete alatt jöttek be! Ugyan miképen lehet ezt bebizonyítani? Megjelent-e Almosnak fővezéri kinevezése a »Budapesti Közlönyben?« Biztosíthatom a közönséget, hogy nem.

Amily valótlan az, hogy Álmos lett volna a fővezér, oly bizonytalan a beköltözés éve. Egy magyar vezér sem hagyott hátra emlékiratokat, a meglevő forrásokra pedig nem sokat adok. Hirlapok sem jelentek meg még akkor. Egyáltalán a hiteles és megbízható történetírás csak 1867 óta lehetséges, amióta a »Budapesti Közlöny« hivatalos része a szükséges felvilágosításokat s adatokat megadja.

IV.

Szilágyi Sándor szerint.

A magyar történet megítélésére a kellő álláspont csak a Királyhágó tetején kínálkozik.

Erdély — ó kedves, dicső, gyönyörű kis Erdély!

Magyarország meghódítása tehát mellékes dolog — legfőbb vívmány Erdély elfoglalása, mert különben ez a szép, kis ország most oláh volna és Gyulai Pál román nyelven szerkesztené a »Budapesti Szemlét.«

V.

Pauler Gyula szerint.

Magyarországba¹⁾ a magyarokat²⁾ bevezették vagy³⁾ ha nem vezették, bejöttek maguktól, vezetőik⁴⁾ nélkül, mert annyi bizonyos, hogy a levegőn keresztül nem⁵⁾ repültek⁶⁾ ide s az is kétségtelen, hogy itt vannak, ⁷⁾tehát be kellett jönniök.

¹⁾ Schwicker: Statistik des Kön. Ungarn.

²⁾ Szalay Magyarorsz. tört. I. kötet, czímlap.

³⁾ Szarvas Gábor: Nyelvőr IV. kötet 98 old. és Simonyi Magyar nyelvtan I. köt. 10 old.

⁴⁾ Vezető-Kalauz Lásd der Conducteur. Fahrpläne der oest. und ung. Eisenbahnen stb. 1874 april. füzet. czímlap.

⁵⁾ V. ö. Silberer hátrahagyott emlékiratai 168 old. »Dass die Hungarn nicht mittelst Luftballon aus Asien herüberflogen, steht sicher. Überhaupt hat von Hungarn nur die schöne Pálmay bisher Luftreise gemacht.«

⁷⁾ Lásd Kölcsey Hymnus: »általad nyert szép hazát, Bende-guznak vére.«

Tönődések

Seiffenstelner Solomontól.

— Ha valna Bécsben mindenki olyan bülc ember, mint van a herr fñn Falkenhayn, akkor bizemosan lene a marha hós sakkal olcsóbb.

— Sak idjekezzönk kivinni a marhákat. Odj is nadjon sakan vannak.

— Öreg ember vadjok ogyan, de ma köngyveztem és arditattam, mint edj jermek. Elbócsozta magát tülem az én kedves svógerleben a Spitzig Itzig. Szigledre megyen tajás özetet sinálni.

— Én gandalam, hiába szídnak a Széll György oreság, van bene valami Achilles, a hőstül. Abba o sarokba, a min todja ő aljan pampásan fordülni magát, van az üvé ereje.

XIII. Leo albumába.

Jőjjön el a te országod!

Népszínház.

Czigány Panna.

— Népszínmű, írta Almásy Tihamér. —

Blahánés népszínmű terem minden sorban,
De három ilyen lány nem minden bokorban.

Kedves három egy testvér, annyi igaz. Méltán büszke lehet rájuk a boldog apa, akárhogy igyekszik is leszólni róluk minden jót az irodalmi nénémasszonyok pletykaköre. Persze, hogy az ügyes-dolgos kis »Milimári« plasztikája nem olyan elasztikus mint a milói Vénuszé, meg az aranyos, szende kis »Tót leány« orrocskája is fitos kicsit, — de az ilyen apró tökéletlenségeken nem akad föl, csak az, a ki a kákán is csomót keres. A harmadik testvért, a bogárszemű »Czigány Panná«-t most mutatta be Almásy papa a világnak. Bármennyire más is a kicsike mint testvérnénjei, külsőleg nagy közűk a családi hasonlatosság.

S ezt mind a hárman bókul vehetik. Hanem már azután, akármint megharagszik is érte a két idősebb néne, csak kimondjuk, hogy itt is úgy van, mint a három testvéres mesékben, a hol mindig a legkisebbik testvér a legkülönb. Ezt persze a felületesen néző közönség nem veszi észre mindjárt. Szeme a cigányleány bizzar rongyain megütközik, míg a csinos milimári köténykén s a helyre tót pruszlikon megvesztegetve leli kedvét. De a hozzá értő szem nem káprázik el a külsőségeken, — a rongyokban is fölismeri a nemes racet — s »Czigány Panná«-nak adja a palmát

Czigány Panna, természetesen Blaháné. Mintha valóban a rétek vadvirágainak illata, a sötét, mélységes erdők zugása, a fehér cigánysátrak előtt felesapó lángok fénye, a kóbor élet, a korlátlan szabadság romantikája ihlette volna, úgy játszotta el szerepét. Valóban boldog ember ez az Almásy, — ő ezt a szép asszonyt, ki előtt meghódol egy egész nemzet, képes minduntalan hálára kötelezni. Mert bármilyen fessen, elegáns lejtessen is végig a főváros utcáin Splényi báróné, Alter és Kiss sohasem képes olyan illő ruhát szabni a kedves báróné testére, mint a milyen szerepeket Almásy a diva Lujza lelkére szab.

*

S a diva mégis vétkezett Almásy ellen. Annaira jól játszott, hogy a premiére közönsége elragadtatásában csak őt látta, őt tapsolta, s elfelejtette kihívni a szerzőt.

*

A közönség jóvá teszi feledékenységét azzal, hogy »Czigány Panná«-nak csinál annyi telt házat, mint a két nénjének — s Almásy megbocsát Blahánénak is, neki is, meg a fanyarkodó kritikusoknak is.

Dr. Hombár Mihály védbeszédeiből.

— Igenis, védenczem enleklültének szokott bátorságával beismeri, t. esküdt uraim, hogy az incriminált »Nyilatkozat«-ot, melyben az alügyész urat »gaz rágalmaszó«-nak mondja, ő írta. De erős váram nekem a törvény. Mit állított védenczéről a t. alügyész úr? Azt, hogy csányópénzeket síkkasztott. S mit szól a törvény? Fel fogom olvasni. A bünt. törv. 258. §. így szól: »A rágalmaszás vétségét követi el s 6 hónapig terjedhető fogházzal s 500 frtig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő, a ki valakiről többek előtt olyan tényt állít, mely valódisága esetében, az ellen, kiről állítattott, a büntető eljárás megindításának okát képezne s azt közmegvetésnek tenné ki.« Nappal világosabb tehát, hogy az alügyész védenczem ellen rágalmaszást követett el, mert azt állítván róla, hogy csányópénzeket síkkasztott, olyat mondott, a mi először ellene a büntető eljárás megindításának okát képezte, — ez bizonyos, — másodsor, valódiinak fog bizonygulni, ez még bizonyosabb, harmadszor védenczemet közmegvetésnek tette ki. Védenczem tehát felmentendő.

— Heregő János és Bellér Mihály védenczeim, midőn a nekik kézbesítés végett átadott levelet felbontották és czimzett állítólagos becsületét sértő tartalmát előtte végig olvasták: a b. t. 200. §-ban körülírt levéltitok vétségét nem követték el, — még pedig azért nem, mert mindaz, ami a levélben czimzetről állítattott, köztudomású tényt képezvén, levéltitok substratumául nem szolgálhat.

— Teljesen alap nélküli azon vád, mintha Szeles Ádám t. védenczem a jelzett botrányos verekedés értelmi bünszerzője lenne. Mert ha kellő értelmisége van, utcai botrányokra képtelennek tartandó, — ha pedig értelmiséggel nem bír, értelmi bünszerző sem lehet.

Madame Adam Bécsben.

Coffrefort a következő szellemes levelet írja Bécsből:

April 1-én.

Tegnapelőtt este épen a Sacher egy cabinet particulier-jében pezsgőztem Madame Adam-nal, midőn korunk legokosabb asszonya így szólott hozzám:

— Dini, Darasz Miska után te vagy a legszemlésebb magyar. Ma foi!

Mosolyogtam. Bernhardt kezdett alkalmatlan lenni. De ő francia, azaz tapintatos. Ha Clair és Szemecz barátaim látták volna, mily észrevétlen távozott! Pour toujours.

— Chacun à son goût, rebegtem lábai elé borulva a nyolczvanas évek Pauline de Beaumontjának. Vive la république!

*

Tegnap Beust barátomnál ebédeltünk. Alig tudtam hazamenni. Je ne dis que ça! Madame Adam visszavonult s baha néhány levelet íra. Ah, ça ira, ça ira!

Egy hangversenyt is kiállottunk. Volt ott Waldhorn-quartett, zongora, ének. Barátnóm rosszul lett bele. Frailty, thy name is woman. De nem csodálom. Micsoda concert volt az! En már hallottam Tamberliket és Kiss Dezsőt, Masinit és Gassinit, Perottit és Buonarottit, Luccat és Komáromi Marcsát, de ilyen éneket, — jamais, au grand jamais! Milyen kín! God save the queen.

— Ha itt volna Darasz Miska! sohajtotta Madame Adam.

Dame!

*

Gróf Chotek barátom hitt bennünket souper-ra. A bibicztójások kitűnök voltak. Szerettem volna, ha ott van Pokorny barátom. De nem volt ott, sem ő, sem Andrassy. Sokat beszélünk róla. Madame Adam megjegyezte, hogy korához képest valóságos Rolla. Elveim ellenére dicsértem. On a des amis. A mi engem nem akadályoz abban, hogy a politikában ellenfele legyek. Mais à la guerre, comme à la guerre. Erre t. i. politikára gondolva, eszembe jut, hogy Madame Adam meg fogja látogatni Kossuth Lajost.

— Szeretném látni — mondá találólag és finoman azt a magyart, a ki szemlésebb, mint Passementerie és szebben hegedül, mint Darasz Miska.

Ilyen nő Madame Adam!

*

Mais — pour les dames:

Még egyet el kell mondanom.

— Mi lepte meg önt, asszonyom a legkellemesebben Magyarországon? — kérdeztem. Mondja ki à la franquette.

— Az írói köri bankett, válaszolta.

Quelle femme! Minő szellem!

*

A multkor a Kahlenbergen mulattunk. Ugy illik most hozzám ez a hely! De elrándultunk Grácba is:

előttünk állt a Mur. On revient toujours à ses premiers amours.

*

Barátnóm ma bucsut vett tőlem.

— Fáj, Magyarországot elhagynom, mondá, de remélem, hogy ön meg fog látogatni.

— Jó utat, Madame — feleltem. Kisérjék az istenek vissza Párisba. S jöjjön el a jövő évben ismét hozzánk! Szentés for ewer.

COFFREFORT.

— Bizsnyitvány. —

Aróll hogy szenyérdi községi ellő jároi hittelesen Bizonnyitjuk hogy B. János egy hó napos Fehér szőrű Bika

Kelt Szenyérben Márczius 20 dik 1884 dik

K. M. biró

*

— Kihívás vagy nyugtatvány? —

Lővy testverek úrak!

Itt küldök 96 kiló esontott és ha találkozunk akkor ön nekem eleget fog tenni.

Tisztelve maradok

M—r J—f.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

II. I. Ön azt írja, szeretné tudni, »mikép pályázhatik Kendi Margit, mely a szinpadon is, a könyvpiacon is 1884-ben jelent meg, a

Péczely-dijra, holott ezért a jutalomért csak az 1883-ban előadott vagy nyomtatásban megjelent magyar történeti drámák versenyezhetnek, »továbbá: »mért jelent meg Kendi Margit-ból kétféle kiadás. egyik évszám nélkül, s egy másik 1883-as évszámmal?« Ön valószínűleg eltevesztette az adresse-t; mit tartozik ez reánk? — KI. A. Küldeményében sok a harag, kevés az élcz; nem használható. — Satyr II. Ha az akadémiát gunyoló aproságában annyi elmésség volna, mint a Piron »La poule aux quarante coqs«-jában, teljes tisztelettel nem adnók ki azokat. Mert önnek nincs igaza. A ki abból a mutatványból, melyet Cs. G. a kérdésses szindarab előnyére válogatott ki, nem tudja megítélni, hogy a rögtönzve megéletrajzozott, ujdonsült drámairól valóban csak »rimes balletszöveget« irt, az megérdemli, hogy annak idején végig élvezze az »Első szerelem« minden gyönyörűségét. — Sz. I. A csodabogarak raja ugy elborítja szerkesztőségi asztalunkat, mint a sáska — K. S. I. Tréfálni méltóztatik? — Oroszáza. Az egyiket felhasználjuk. — A. M. Az önök káplánját nem tesszük híres emberré. — S. I. Versekkal ellátnak rendes dolgozó társaink. — Szegény flótás. Csak nem képzei, hogy élczet csinált? — B. Gy. Éretlenség. — P. Dénes. Kivánsága szerint. — G. S. Magánlevelet irtunk. — R. F. A gazda a Bosporusnál mulat s nem törődik az ökök-kérdéssel. — C. G. Nem használhatjuk. —

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.